

finde vi den Bestemmelse i § 22, at Beslutning om Udgifter udenfor Marsoverslaget ikkun kan vedtages af Amdsraadet, efterat Sagen enten har været behandlet i to ordinaire Møder, eller har foreligget til Overveielse for samtlige Medlemmer 8 Dage forinden det Møde, hvori Beslutning tages. Det er ikke heldigt, at extraordinaire Udgifter først kunne vedtages efter en Behandling i to ordinaire Møder. Det er jo givet, at slike extraordinaire Udbudelser som oftest kun fremkomme, naar der foreligger Noget, som det er paatrængende nødvendigt strax at tage Beslutning om; men dette kan da ikke forliges med den Bestemmelse, at man skulde afvente to ordinaire Møders Afholdelse, førend den endelige Beslutning tages. Man har naturligviis frygtet for, at der skulde blive afholdt to extraordinaire Møder strax efter hinanden, eller et ordinairt og et extraordinairt Møde, som jo kan ansættes pæiblikkelig, efterat det ordinairt Møde er afholdt, og man har da søgt at undkjæve dette ved at tage den omhandlede Bestemmelse. Jeg troer imidlertid, at man helst skal lade denne Bestemmelse heelt udgaae, idet den vil vise sig fuldkommen uegnyttig, fordi slike extraordinaire Sager som oftest ville gjøre sig gjældende paa en saadan Maade, at der ikke vil være Tid til at vente med deres Afgjørelse fra et ordinairt Møde til et andet. Det andet Alternativ i Lovforslaget, at saadanne Sager skulle have foreligget til Overveielse for samtlige Medlemmer 8 Dage forinden det Møde — altsaa et enkelt ordinairt eller extraordinairt Møde —, hvis Beslutning tages, er fyldestgjørende, og at foretrække Bestemmelsen i § 23 om Indenrigsministeriets Samtykke falder sammen med, hvad der er foreskrevet for Kjøbstadcommunerne og Sogneraadet med Hensyn til Stipuleringen af det aarligt udfsevne Bidragsbeløb. Jeg troer, at det ogsaa for Amdsraadet vil gjøre sig gjældende, at det Omraade, som her er stillet til dets Raadighed, er for lille, og at det efter en Samling af de forskjellige Regnskaber vil vise sig, at der er større Spring i de aarlige Udgifter end en Tiendebedel af de 3 sidste Mars Gjennemsnitsbeløb. Sluttelig skal jeg endnu berøre, hvad jeg allerede har omtalt, at det vilde være ønskeligt, at en Slutningsparagraph

tilføies, som ophæver de ældre Vedtægter og Lovbestemmelser, som forandres ved det foreliggende Lovudkast, saafremt dette ophøies til Lov. — Jeg beder endelig undskyldt, at jeg har været saa vidtløftig, men jeg troer, at det er rigtigt strax i Begyndelsen af Forhandlingen at komme ind paa de enkelte Punkter, da det derved maastee er muligt at samle en hel Deel af Discussionen.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Jeg maa begynde med at udtale min Tak til det ærede Medlem, som nu satte sig, for den Velighed, han har givet mig til at svare paa nogle Ytringer, der ere faldne under Behandlingen af det andet Lovforslag, som Indenrigsministeren har indbragt. Jeg skal ogsaa begynde med at sige, at jeg med Tilfredsstillelse har hørt den ærede Taler udtale sig med saa stor Frelidighed om, at, naar man kun vilde lægge en større Frelid med Hensyn til Skolevæsenet i Communerne Haand, da vilde Alt blive godt, og det vilde have været endnu mere tilfredsstillende for mig, naar den ærede Taler ikke havde gjort en lille Bemærkning om den Maade, hvorpaa Indstillingerne til Skolelærereembedernes Besættelse foregaae. Den ærede Taler gjorde sikkert Sogneforstanderskaberne Uret i en vis Henseende, nemlig naar han sagde, at det ikke laa dem saa meget paa Sinde at faae den Bedste. Jeg troer virkelig, at dette ligger dem paa Sinde, men der kan jo være forskjellige Meninger om, hvorvidt man skal tage en yngre eller en ældre Mand, om man skal tage en Person, man kender, eller ikke. Men naar den ærede Taler ikke kunde udtrykke sig anderledes, end han gjorde med Hensyn til dette Punkt, da forekommer det mig at staae i nogen Strid med den Tillidsfuldhed hvormed han udtalte sig om, hvorledes Forholdet vilde udvikle sig, naar Skolevæsenet blev lagt i Communerne Haand, og den fornødne Frelid blev givet dem. Iøvrigt skal jeg tillade mig nærmest at rette mine Udtalelser imod det Foredrag, der blev holdt i Mandags af den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Brix), og paa hvilket den ærede sidste Taler ogsaa har henledet min Opmærksomhed. Jeg har gjennemlæst dette Fore-